

04. oktober 2019

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xxx 2019 om fangst og jagt

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Vi skal hermed fra Siumut fremlægge følgende udtalelse til forslaget.

Vi skal hermed fra Siumut byde forslaget til Inatsisartutlov om fangst og jagt velkommen. Efter valget i 2018 hvor vi indgik Koalitionsaftale i Landsstyret, var en af vore mærkesager, at få fornyet fangst- og jagtloven, således, at man kunne tilpasse loven til de forhold vi har i dag.

Vi er godt klar over, at den gældende fangst- og jagtlov i dag rummer en masse gode ting, men vi er ligesåvel klar over, at det er vigtigt, at få loven fornyet til de i dag herskende forhold.

Fangsten som sådan skal foregå på et bæredygtigt grundlag, ikke mindst for at sikre at de kommende generationer også i fremtiden kan leve af fangst, så fangererhvervet kan fortsætte. Dette sker ved at beskytte de levende ressourcer og fødekæden som sådan.

Hvaler og sælkød, tran og spæk, sælskind som helst skal bruges optimalt, disse ting skal udnyttes kommercielt og uden at noget går til spilde, hvilket sker ved at benytte sig af moderne produktionsteknologi samt ved, at forbedre fangsmetoderne og etablere et mere effektivt salgsapparat, og alt dette skal ske i et samarbejde mellem det offentlige og forbundene.

Vore levende ressourcer på land, såsom rensdyr og moskusokser skal såvidt det er muligt udnyttes optimalt, og visionen og de bærende mål må være, at vort land skal være selvforsynende og vor mad skal være sund, hvilket skal ske igennem en fornuftig udnyttelse af vore egne ressourcer.

Vi skal fra Siumut udtrykke vor tilfredshed med, at man har medtaget §22 stk. 3 i loven, idet loven åbner op for, at det bliver muligt, at man fra den sidste dag for fangstsæsonen slutter og tre dage frem har mulighed for at sælge kød, dog vil vi fra Siumut bede om, at man betænker om man ikke kan give mere tid, fordi der skal være god tid til, at sælge det kød, man har fanget, mens det endnu var tilladt.

Endvidere vil vi fra Siumut gerne ønske, at de regionale begrænsninger på fangstkvoter under vurderingen af antal dyr, skal kunne udvides i de egne af landet, hvor der kun er begrænsede muligheder for at opretholde noget at leve af således, at levevilkårene kan indgå i den samlede vurdering af fangstmængden i kvotetildelingen.

Siumut vil til stadighed arbejde for, at hjemmemarkedsproduktionen af grønlandske råvarer fortsat skal udvikles.

Det er særdeles vigtigt, at vor selvforsyning bliver realiseret i en fortsat og løbende proces. Derfor går Siumut højt op i, at hjemmemarkedsproduktionen til stadighed skal udvikles med tilskud fra det offentlige.

Jagtbetjentordningen skal forbedres, således, at ordningen implementeres mere optimalt i landets regioner. Derfor kræver vi da også, at man må betænke, at der skal være flere jagtbetjente og, at Naalakkersuisut må være årvågne overfor, at lønningerne skal kunne følge med.

Kontrollen skal ske velorganiseret og være til at fortså og overskue hvilket vi finder vigtigt, desuden finder vi det også vigtigt, at der oplyses overfor samfundet omkring fangstkvoterne i en løbende proces.

Vi mener i Siumut, at det er vigtigt, at man beskytter fangernes fangstpladser og områder når der skal ske troføjagt. Derfor har vi brug for, at man får udarbejdet regler omkring disse ting.

Endvære skal vi fra Siumut opfordre Naalakkersut, at indleder arbejdet for fornyelsen af fangstbevis ordningen, man kan måske komme tilbage til en gammel ordning, hvor man har tre bevis kategorier, erhvervsfangstbevis, delvistfangstbevis og lystfangerbevis. Vi anser det meget vigtigt, at erhvervsfangst beviset skal være varigbevis, hertil man får andet erhverv.

Med disse bemærkninger skal vi fra Siumut gøre det klart, at fangererhvervet udgør vort samfunds støttepille igennem mange år og det har været det vigtigste erhverv så længe man kan huske, ja rent faktisk har fangererhvervet som sådan reddet Inuitterne her i det Arktiske. Derfor må vi også til, at ændre vort syn på fangst og se det på en helt anden måde, selvom dette vil være svært for resten af verdenssamfundet og for mange etnisk danske der ellers bor heroppe, at forstå.

Vi der lever af at være fangere, vi mener, at på det ståsted vi befinder os i dag i samfundet, at vore love og regler omkring fangsten og om os som et grønlandsk samfund, skal tilrettelægges ud fra vor egen tankegang og, at vi selv skal tage vore egne beslutninger herom uden, at inddrage fremmede landes tænkemåder og krav. Dette er således også vores ansvar som indfødte her i landet, ligesom det er vores ret.

Vi er på ingen måde uvidende omkring hvordan man ser os ude fra den store vide verden, og vi skal nok også træde varsomt i den henseende.

Med disse bemærkninger indstiller vi, at forslaget inden det skal andenbehandles videresendes til Fiskeri- og fangstudvalget.

Jens Danielsen, Siumut